

Sygn. akt II AKa 328/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Anna Zdziarska

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński

SO (del.) – Przemysław Filipkowski (spr.)

Protokolant: – st. sekr. sąd. Anna Grajber

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2020 r.

sprawy M. K. (1), córki H. i H. z d. W., urodz. (...) w P.

oskarżonej o czyn z art. 148 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 10 kwietnia 2019 r. sygn. akt VIII K 213/18

I. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięć z punktów I i III oraz przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 328/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VIII K 213/18 z 10.04.2019 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

x oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

x w całości

x na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		Nie dotyczy

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</u>	
---	--

<u>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu
		Nie dotyczy

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1/	1/ Obrazy art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk, polegający na niewyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy wskutek nieprzeprowadzenia z urzędu dowodów tj. : a/ uzupełniającej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej w celu ustalenia, jak silny był ucisk na narządy szyi pokrzywdzonego i jak długo trwał, a także, czy złamanie kości gnykowej miało charakter przyżyciowy, czy też doszło do niego po zgonie pokrzywdzonego, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, bowiem skutkowało poczynieniem niepełnych ustaleń faktycznych w zakresie sposobu i czasu działania	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny	

oskarżonej oraz
mechanizmu zgonu
pokrzywdzonego, gdy ma
to istotne znaczenie
dla rozstrzygnięcia w
przedmiocie
ewentualnego działania
oskarżonej w warunkach
obrony koniecznej;

b/ zwrócenia się
do Pomieszczenia dla
Osób Zatrzymanych oraz
Aresztu Śledczego, w
których przebywała
oskarżona, w celu
uzyskania dokumentacji
medycznej oskarżonej z
momentu jej przyjęcia
do w/w placówek, co
mogło mieć wpływ na
treść orzeczenia, bowiem
skutkowało poczynieniem
niepełnych ustaleń
faktycznych w zakresie
przebiegu zdarzenia i
odniesionych przez
oskarżoną obrażeń, gdy
ma to istotne znaczenie
dla rozstrzygnięcia w
przedmiocie
ewentualnego działania
oskarżonej w warunkach
obrony koniecznej;

c/ opinii biegłego z zakresu
medycyny sądowej w celu
ustalenia, jakich obrażeń
doznała wskutek zdarzenia
oskarżona i czy mogły one
powstać w okolicznościach
przez nią wskazywanych,
co mogło mieć wpływ na
treść orzeczenia, bowiem
skutkowało poczynieniem
niepełnych ustaleń
faktycznych w zakresie
przebiegu zdarzenia i
odniesionych przez
oskarżoną obrażeń, gdy

	<p>ma to istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego działania oskarżonej w warunkach obrony koniecznej;</p> <p>d/ opinii biegłego z zakresu badań genetycznych celem ustalenia, czy na swetrze oskarżonej zabezpieczonym w toku postępowania znajdują się ślady biologiczne nadające się do przeprowadzenia badań genetycznych, a jeżeli tak, to czy jest to krew pochodząca od M. K. (1), co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, bowiem skutkowało poczynieniem niepełnych ustaleń faktycznych w zakresie przebiegu zdarzenia, gdy ma to istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie ewentualnego działania oskarżonej w warunkach obrony koniecznej</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut nie jest zasadny, ponieważ odnośnie a/, b/, c/ i d/ prokurator, jeśli uznawał to za potrzebne, to: 1/ powinien samodzielnie uzyskać wskazane opinie i dokumentację medyczną M. K. (1) na etapie postępowania przygotowawczego; 2/</p>		

<p>powinien samodzielnie zadać biegłej z zakresu medycyny sądowej pytania podczas przesłuchania jej na rozprawie - czego zaniechał. Ponadto wskazane opinie i dokumentacja medyczna M. K. (1) nie są niezbędne dla rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego.</p>			
Lp.	Zarzut		
2/	<p>Obrazy art. 413 § 1 pkt 6 kpk, polegający na braku wskazania w wyroku kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonej czynu, co miało wpływ na treść orzeczenia, bowiem nie zawiera ono wszystkich wymaganych elementów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny x niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>1/ Obraza art. 413 § 1 pkt 6 kpk poprzez niewskazanie w wyroku kwalifikacji prawnej przypisanego czynu może dotyczyć jedynie wyroku skazującego, a nie uniewinniającego, który zapadł w niniejszej sprawie;</p> <p>2/ Sąd Okręgowy nie dokonał modyfikacji opisu zarzucanego czynu, a tylko dodatkowo ustalił działanie oskarżonej polegające na obronie koniecznej i przywołał art.</p>			

<p>25 § 1 kk, a zatem uznał, że oskarżona dopuściła się czynu z art. 148 § 1 kk z zamiarem ewentualnym pozbawienia życia T. G. (1) w ramach obrony koniecznej</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3/</p>	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na treść orzeczenia, polegającego na ustaleniu, że oskarżona działała w warunkach obrony koniecznej, gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności przy uwzględnieniu zasad wiedzy, jak też całego ciągu zdarzenia oraz logiki wynikającej ze wszystkich elementów ocenianych wydarzeń, prowadzi do wniosku przeciwnego, co skutkowało niezasadnym uniewinnieniem oskarżonej</p>	<p>x zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>1/ Zarzut ten w istocie należy rozumieć jako zarzut naruszenia art. 7 kpk w zw. z at. 410 kpk poprzez wadliwą ocenę zgromadzonego materiału dowodowego i pominięcie niektórych okoliczności, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych,</p>			

polegającym na ustaleniu, że oskarżona działała w warunkach obrony koniecznej. Wynika to tak z treści samego zarzutu, jak i uzasadnienia apelacji prokuratora.

Podzielić trzeba ugruntowany pogląd orzecznictwa, że przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 kpk, jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a nadto pozostaje w zgodzie we wskazaniach wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie udokumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego sygn. IV KK 104/2018 z 11.04.2018 r. lex nr 2498022/. Natomiast uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a nie poprzez nieuwzględnienie czegoś, co potencjalnie dopiero mogłoby zostać na tej rozprawie ujawnione /

tak np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/.

W tym wypadku dokonano niewłaściwej oceny wyjaśnień oskarżonej M. K. (1) w powiązaniu z innymi dowodami i okolicznościami;

2/ Za najistotniejsze uznać trzeba wyjaśnienia oskarżonej M. K. (1) złożone w śledztwie, które przecież potwierdziła na rozprawie. Przedstawiła ona przebieg wydarzeń w krytycznym czasie. O ile jednoznacznie podawała ona, że T. G. (1) w celu odbycia stosunku seksualnego zadawał jej uderzenia w twarz otwartą ręką oraz kijem w głowę i nogę, co spowodowało krwawienie u oskarżonej, oraz szarpał ją i próbował ściągnąć ubranie /k.58, 677-677v/, to częściowo rozbieżnie przedstawiała moment i okoliczności trzymania T. G. za szyję. Wedle pierwszych dość szczegółowych, logicznych i przekonujących wyjaśnień, T. G. po zadaniu uderzeń próbował ściągnąć jej ubranie i dotykał ją w miejsca intymne /k.58/, a ona go odpychała, złapała za szyję i ścisnęła, pchnęła na łóżko i dusiła stojąc na podłodze, zaś on bronił się, machał rękoma, uderzał oraz drapał ją po twarzy i klatce piersiowej, później

już nie charczał i nie dawał oznak życia /k.59-60/. Na rozprawie również podała, że załapała go za gardło jak stał, czyli w tym momencie stali oboje. Potem miała jednak siedzieć obok niego na łóżku i trzymać go rękami pod brodą, a on się szarpał, przestał ruszać i postanowiła go ratować /k.677v/, co odnośnie odmiennego i nieuzasadnionego stwierdzenia o siedzeniu na łóżku nie przekonuje. Jednoznacznie wskazuje to jednak na długotrwałość ucisku wywieranego na szyję pokrzywdzonego aż do chwili jego całkowitego znieruchomienia.

Świadomość M. K. (1) co do możliwości spowodowania zgonu poprzez duszenie na szyi wynika tak z doświadczenia życiowego, jak i z jej słów, że bała się, iż T. G. uderzy ją kijem w skroń i ona wtedy zginie /k.678/ i wobec tego zaprzeczenie odnośnie takiej świadomości /k.678v/ nie przekonuje. Wyjaśnienia te wskazują na jej wiedzę, że stosowanie przemocy we wrażliwe miejsca może skutkować śmiercią - a takim miejscem jest bez wątpienia szyja z zawartymi w niej strukturami układu krążenia i oddechowego. Uwzględnić trzeba, że M. K. (1) /160 cm wzrostu i 74 kg/ oraz T. G. (1) /173 cm wzrostu i około 70 kg/ byli nietrzeźwi i dysponowali

porównywalnymi siłami, a ucisk wywierany przez M. K. na szyję pokrzywdzonego doprowadził do złamania rogu większego kości gnykowej po stronie lewej i rogu większego chrząstki tarczowatej po stronie prawej oraz zadławienia pokrzywdzonego. Biegła z zakresu medycyny sądowej A. K. nie określiła przy tym siły i długotrwałości tego ucisku, ani strony, ani Sąd o to nie zapytał.

Zgodnie z rzetelną i jasną opinią psychiatryczno-psychologiczną wystąpiło u oskarżonej spiętrzenie afektu a jej agresywne zachowanie wynikało ze spożycia alkoholu i poczucia zagrożenia ze strony pokrzywdzonego /k.507-508/, doszło do wydłużenia reakcji agresji obronnej /k.725v/. Pozostawanie pod wpływem alkoholu wyklucza zaś wystąpienie afektu fizjologicznego /k.726/, a zatem nie chodzi tu o stan silnego wzburzenia w rozumieniu prawa karnego. Sąd Okręgowy niesłusznie zbagatelizował wniosek tej opinii co do wydłużenia reakcji agresji obronnej u oskarżonej.

Z pierwszych wyjaśnień M. K. nie wynika, aby w chwili chwycenia przez nią T. G. za szyję ten jeszcze używał kija czy innego przedmiotu.

Używał zatem tylko rąk. Działanie obronne ze strony oskarżonej było początkowo usprawiedliwione i podjęte w ramach obrony koniecznej, ale ponieważ nie ustało po przewróceniu pokrzywdzonego na łóżko i jego skutecznym obezwładnieniu, to następnie przekroczyło granice obrony koniecznej. Ucisk wywierany przez M. K. na szyję T. G. był zbyt silny i długotrwały, a w rezultacie skutkowało jego zgonem. Uwzględnić należy przy tym mechanizm zgonu – gwałtowne uduszenie poprzez zadławienie, co wymagało dość silnego ucisku działającego przez kilka minut oraz wywołującego duszność i drgawki u pokrzywdzonego.

Oskarżona bez wątpienia miała możliwość wcześniejszego zwolnienia tego ucisku, co uchroniłoby T. G. przed śmiercią. Sąd Okręgowy niesłusznie pominął powyższe w rozważaniach.

Na impulsywne i nie zachowujące granic działanie M. K. (1) wskazują także obiektywne i wiarygodne zeznania policjantki M. S. (1) o słowach samej oskarżonej na miejscu zdarzenia, że broniła się i dostała ataku „furii” /k.680/. Natomiast zeznania funkcjonariusza

S. M. świadczą, że według wypowiedzi M. K. miała ona usiąść na T. G. i go dusić /k.21v/, co częściowo korespondowałoby z niespójną wewnątrznie i niewiarygodną jednak relacją M. S. (2) o takim zachowaniu, ale nie skutkującym zgonem /k.685/. Kwestia ta wymaga dokładnego wyjaśnienia przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Powyższe świadczy, że działanie M. K. (1) należy oceniać w kontekście przekroczenia granic obrony koniecznej, przy uwzględnieniu zbyt intensywnego stosowania siły fizycznej polegającej na uciskaniu na szyję T. G.. Brak jest przy tym podstaw do uznania, że całość działania była usprawiedliwiona okolicznościami zamachu, skoro zdarzenie było rozciągnięte w czasie a M. K. znajdowała się w stanie upojenia alkoholowego oraz w końcowej fazie miała zdecydowaną przewagę nad obojętnym już T. G., który nie stwarzał dla niej dalszego zagrożenia.

Zauważyć należy, że odpierającemu zamach wolno użyć skutecznego sposobu obrony, a w tym niebezpiecznego narzędzia, chociażby napastnik takim

narzędziem się nie posługiwał, nie ma też obowiązku np. uciekać. Jednakże nie oznacza to prawa do dowolnego, niebezpiecznego dla życia drugiego człowieka postępowania w każdej sytuacji. Zachowanie M. K. (1) nie zakończyło się przecież po powstrzymaniu i obezwładnieniu T. G. – a więc dalej nie działała w ramach obrony koniecznej, skoro uzyskała nad nim istotną przewagę. Oskarżona zastosowała sposób obrony niewspółmierny do niebezpieczeństwa zamachu, gdyż przewidywała i godziła się na naruszenie dobra tj. życia T. G. poza wynikające z jego ataku niebezpieczeństwo / por. postanowienie SN z 03.01.2002r. IV KKN 635/97, OSNKW 2002/5-6 poz. 39/. Zachowanie to należy uznać za przekroczenie granic obrony koniecznej określone w art. 25 § 2 kk. Działanie oskarżonej pod wpływem poczucia zagrożenia ze strony pokrzywdzonego nie było usprawiedliwione w świetle okoliczności zamachu i nie zachodzi tu sytuacja z art. 25 § 3 kk, za czym przemawiają kontynuacja sposobu obrony wybranej przez oskarżoną - nieusprawiedliwionego zachowaniem i pokrzywdzonego i

<p>ostateczny skutek jej działania w powiązaniu z treścią opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej wskazującej na zachowaną poczytalność, a nadto pozostawanie oskarżonej w stanie nietrzeźwości / por. postanowienie SN z 14.02.2002r. II KKN 337/01, OSNKW 2002/7-8 poz. 66/.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p>x zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięć z punktów I i III – co do winy i co do kosztów postępowania - oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jest konieczne z uwagi na treść art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 454 § 1 kpk – tj. zakaz skazania przez Sąd odwoławczy oskarżonej, która została uniewinniona w I instancji.</p> <p>Powyższe nie dotyczy rozstrzygnięcia z punktu II zaskarżonego wyroku,</p>		<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

którym przyznano wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu, należne za wykonaną pracę i niezwiązane z merytoryczną treścią wyroku.		
---	--	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Nie dotyczy	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nakaz uchylenia pkt I i III zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż oskarżona została uniewinniona przez Sąd I instancji, a stwierdzono, że jej działanie stanowi przekroczenie granic obrony koniecznej	x art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

<p>Zakaz skazania przez Sąd odwoławczy oskarżonej, która została uniewinniona w I instancji - przy przyjęciu, że działanie M. K. (1) należy oceniać w kontekście przekroczenia granic obrony koniecznej</p>		
<p><u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u></p>		
<p>Konieczność rozważenia i przyjęcia, że działanie M. K. (1) należy oceniać w kontekście przekroczenia granic obrony koniecznej, o ile nie ujawnią się nowe okoliczności</p>		
<p><u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Na mocy § 17 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu - zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) zł, w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		

<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
	<p>Nie dotyczy</p>

7. **PODPIS**

Anna Zdziarska

Zbigniew Kapiński Przemysław Filipkowski

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia z punktów I i III wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść x na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		

x	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------